

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA w ŁODZI**
ul. Piotrkowska 120
90-006 Łódź
tel. (42) 636 36 89, fax (42) 636 07 12
e'mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO- 61- 61(11)/12/RB

Łódź, dnia 12 czerwca 2013 r.

DECYZJA Nr RŁO 24/2013

- I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 5 i 6 tej ustawy po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez Pawła Muszyńskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą VELMER w Poznaniu, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po uprawdopodobnieniu stosowania przez Pawła Muszyńskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą VELMER w Poznaniu **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 powołanej na wstępie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na bezprawnym zaniechaniu umieszczenia w umowach zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umowy pn. „*UMOWA SPRZEDAŻY*” informacji, iż „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”, co jest sprzeczne z art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141 poz. 1176 ze zm.), co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 cytowanej na wstępie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **i przyjęciu zobowiązania** Pawła Muszyńskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą VELMER w Poznaniu **do podjęcia działań zmierzających do** zapobieżenia tym naruszeniom poprzez:

- umieszczenie we wzorcu umów stosowanym w obrocie gospodarczym z konsumentami postanowienia o treści „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”;
- poinformowanie konsumentów, którzy zawarli umowy przed wskazaną powyżej zmianą wzorca umów, o tym, iż „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie

ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”

nakłada się na Pawła Muszyńskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą VELMER w Poznaniu, **obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania poprzez**

- umieszczenie we wzorcu umów stosowanym w obrocie gospodarczym z konsumentami postanowienia o treści „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową” **w terminie 1 miesiąca (jednego miesiąca) od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji;**
- poinformowanie konsumentów, którzy zawarli umowy przed wskazaną powyżej zmianą wzorca umów, o tym, iż „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową” **w terminie 3 miesięcy (trzech miesięcy) od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.**

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 5 i 6 tej ustawy

– **działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:**

nakłada się na Pawła Muszyńskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą VELMER w Poznaniu, **obowiązek złożenia informacji o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania w terminie 4 miesięcy (czterech miesięcy) od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji,** zawierającej dowody:

- umieszczenia we wzorcu umów stosowanym w obrocie gospodarczym z konsumentami postanowienia o treści „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”;
- poinformowania konsumentów, którzy zawarli umowy przed wskazaną powyżej zmianą wzorca umów, o tym, iż „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”.

Uzasadnienie

W toku postępowania wyjaśniającego w sprawie badania krajowego rynku sprzedaży bezpośredniej poza lokalem przedsiębiorstwa towarów oferowanych przez przedsiębiorców polskich (sygn. akt RŁO-401-1/12/RB-AK) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwany dalej: „Prezesem Urzędu” – ustalił, iż Paweł Muszyński prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą VELMER w Poznaniu – zwany dalej: „Paweł Muszyński” – prowadzi sprzedaż bezpośrednią poza lokalem przedsiębiorstwa pościeli wełnianej. Umowy sprzedaży są zawierane w oparciu o wzorzec umów pod nazwą „UMOWA SPRZEDAŻY”. Analiza przekazanego wzorca umów wykazała, iż Paweł Muszyński zaniechał umieścić we wzorcu umownym „UMOWA SPRZEDAŻY”, stosowanym w obrocie z konsumentami informacji

wskazanej w art. 13 ust. 4 *in fine* ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002 r., Nr 141, poz. 1176, ze zmianami) – zwanej dalej: „ustawą o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej”. W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, iż istnieją podstawy do postawienia Pawłowi Muszyńskiemu zarzutu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów”.

W dniu 18 grudnia 2012 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Pawła Muszyńskiego praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na zaniechaniu umieszczenia we wzorcu umownym „*UMOWA SPRZEDAŻY*”, stosowanym w obrocie z konsumentami informacji wskazanej w art. 13 ust. 4 *in fine* ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, (dowód: karta Nr 1), o czym zawiadomił Pawła Muszyńskiego (dowód: karta Nr 2).

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Paweł Muszyński w piśmie z dnia 9 stycznia 2013 r. (dowód: karta Nr 21) zobowiązał się do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia powstałym naruszeniom. Paweł Muszyński zobowiązał się do umieszczenia we wzorcu umów stosowanym przy zawieraniu umów sprzedaży z konsumentami postanowienia o treści „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową” oraz zaproponował termin 1 miesiąca na wprowadzenia opisanej wyżej zmiany. Ponadto, Paweł Muszyński wskazał, iż nie miał zamiaru naruszenia przepisów, a tym samym zbiorowych interesów konsumentów. Powyższe naruszenie miało nastąpić w wyniku jego braku wiedzy.

Pismem z dnia 13 marca 2013 r. Paweł Muszyński zobowiązał się do poinformowania konsumentów, którzy zawarli umowy przed postulowaną zmianą wzorca umów, o tym, iż „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową” w terminie trzech miesięcy. (dowód: karta Nr 23).

Pismem z dnia 18 marca 2013 r. Prezes Urzędu zawiadomił Pawła Muszyńskiego o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w przedmiotowym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy (dowód: karta Nr 24).

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Paweł Muszyński jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem działalności Pawła Muszyńskiego jest m.in. sprzedaż detaliczna wyrobów wełnianych (dowód: karta Nr 4).

Paweł Muszyński prowadzi sprzedaż bezpośrednią poza lokalem przedsiębiorstwa pościeli wełnianej. Umowy sprzedaży są zawierane w oparciu o wzorzec umów pod nazwą „*UMOWA SPRZEDAŻY*” (dowód: karty Nr 5 i 14-15). W stosowanym wzorcu umów pod nazwą „*UMOWA SPRZEDAŻY*” Paweł Muszyński, zgodnie z pkt 4, udziela konsumentowi gwarancji na towar na wskazanych tam warunkach. Wśród wskazanych warunków brak jest stwierdzenia, że

gwarancja ta nie wyłącza uprawnień z ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. (dowód: karty Nr 14 i 15).

Paweł Muszyński złożył zobowiązanie do wyeliminowania trwających skutków naruszenia poprzez:

- umieszczenie we wzorcu umów stosowanym w obrocie gospodarczym z konsumentami postanowienia o treści „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową” w terminie 1 miesiąca (jednego miesiąca) od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji;
- poinformowanie konsumentów, którzy zawarli umowy przed wskazaną powyżej zmianą wzorca umów, o tym, iż „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową” w terminie 3 miesięcy (trzech miesięcy) od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji (dowód: karty Nr 21-23).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Podstawą do rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w ustawie jest zatem, aby działania przedsiębiorców – którym zarzucono naruszenie jej przepisów – stanowiły potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś interesu jednostki lub grupy. Ustawa, w odniesieniu do przedsiębiorców chroni wobec tego konkurencję, a w odniesieniu do konsumentów ich interesy, jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym.

Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą klientami Pawła Muszyńskiego. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów. Innymi słowy, naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1 tej ustawy, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 tej ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. W decyzji tej, jak wynika z art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

Przytoczony powyżej przepis, jako przesłanki warunkujące możliwość wydania decyzji wskazuje: uprawdopodobnienie, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz zobowiązanie się przedsiębiorcy, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

W niniejszym postępowaniu wymaga zatem rozważenia, czy zaistniały wskazane warunki w odniesieniu do działania i zobowiązania Pawła Muszyńskiego, a ponadto, czy w przypadku ich wystąpienia uzasadnione jest przyjęcie zobowiązania Pawła Muszyńskiego i wydanie przez Prezesa Urzędu decyzji w oparciu o ww. przepis.

Ad I. sentencji niniejszej decyzji

W przedmiotowym postępowaniu Prezes Urzędu postawił zarzut stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegających na zaniechaniu, które mogło naruszać art. 13 ust. 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. Takie działanie może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie do art. 24 ust. 2 tej ustawy, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności:

- stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) – zwanej dalej: „k.p.c.”,
- naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji,
- nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.

Dla uprawdopodobnienia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest każdorazowo uprawdopodobnienie kumulatywnego spełnienia trzech przesłanek:

- 1) kwestionowane działanie jest działaniem przedsiębiorcy,
- 2) działanie to jest bezprawne,
- 3) działanie przedsiębiorcy godzi w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1)

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (...). Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz. U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.) – zwanej dalej: „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej” – jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Przepis art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

Paweł Muszyński jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem działalności Pawła Muszyńskiego jest m.in. sprzedaż detaliczna wyrobów wełnianych.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że pierwsza przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Pawła Muszyńskiego praktyki wskazanej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona**.

Ad 2)

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Porządek prawny obejmuje normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współzycia społecznego i dobrych obyczajów (wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 listopada 2007 r., sygn. akt XVII AmA 45/07). Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga zatem kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Porządek prawny, którego naruszenie może skutkować naruszeniem artykułu 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obejmuje normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współzycia społecznego i dobrych obyczajów. Same przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Tym samym, w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów innych ustaw. Na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem (por. wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 czerwca 2006 r. - sygn. akt XVII AmA 32/05). W art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ustawodawca wskazał natomiast przykładowe rodzaje praktyk, które naruszają zbiorowe interesy konsumentów. Katalog ten nie jest wyczerpujący. Zatem oprócz praktyk wskazanych bezpośrednio przez ustawodawcę w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów można uznać zachowania naruszające przepisy innych ustaw, które nakładają na przedsiębiorcę określone obowiązki względem konsumenta.

Praktyka opisana w punkcie I sentencji niniejszej decyzji dotyczy bezprawnego działania poprzez zaniechanie umieszczenia we wzorcu umów informacji dotyczącej udzielanej gwarancji, a wymaganej przez ustawę o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej.

Zgodnie z pkt. 4 wzorca umowy pn. „*UMOWA SPRZEDAŻY*”, Paweł Muszyński udziela konsumentowi gwarancji na wskazanych tam warunkach. Wśród wskazanych warunków brak jest stwierdzenia, że gwarancja ta nie wyłącza uprawnień z ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. W związku z powyższym, zgodnie z art. 13 ust. 4 zdanie drugie ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, w stosowanym przez Pawła Muszyńskiego wzorcu umowy jako dokumencie gwarancyjnym, powinno być zawarte stwierdzenie, że gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową. Ustawodawca wprowadził obowiązek umieszczenia przedmiotowego zastrzeżenia w dokumencie gwarancyjnym, w celu niedopuszczenia do sytuacji wprowadzenia konsumenta w błąd, co do przysługujących mu uprawnień z tytułu niezgodności towaru z umową i zapobiegnięcia wywołania przekonania o wyłączeniu ww. uprawnień poprzez udzieloną gwarancję.

We wzorcu umowy pn. „*UMOWA SPRZEDAŻY*”, brak jest informacji, iż „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień

kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”. Zaniechanie przez Pawła Muszyńskiego udzielenia wskazanej informacji może prowadzić do sytuacji, w której konsument, poinformowany jedynie o możliwości dochodzenia roszczeń wynikających z gwarancji, nie zrealizował przysługujących mu uprawnień z tytułu niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową. Konsument nie otrzymał bowiem istotnej informacji, iż udzielona gwarancja nie powoduje utraty uprawnień wynikających z niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową.

Mając na uwadze powyższe **Prezes Urzędu stwierdził, że druga przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Pawła Muszyńskiego praktyki wskazanej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona.**

Ad 3)

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie definiują pojęcia zbiorowego interesu konsumentów. Przepis art. 24 ust. 3 tej ustawy stanowi jedynie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Ze zbiorowym interesem konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działanie przedsiębiorcy dotyczy, bądź może dotyczyć nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zindywidualizować.

Prezes Urzędu podkreśla, że o tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy. W jednym z orzeczeń Sąd Najwyższy stwierdził, iż „ (...) *nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów można wszcząć tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczbie potencjalnych konsumentów.*” (wyrok SN z dnia 12 września 2003 r., sygn. akt I CKN 504/01).

W przedmiotowej sprawie Prezes Urzędu ma do czynienia z naruszeniem praw nieograniczonej i nieokreślonej liczby konsumentów, którzy zapoznali się, bądź mogli zapoznać się z dostępnymi wzorcami umowy i zawarli, bądź mogli zawrzeć z Pawłem Muszyńskim umowę zawierającą zaniechanie, które może naruszać art. 13 ust. 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. W tej sytuacji bezprawne zachowanie Pawła Muszyńskiego nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszonymi uprawnieniami określonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna.

Stosowanie opisaną wyżej praktyki może godzić zatem w zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że trzecia przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Pawła Muszyńskiego praktyki wskazanej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona.**

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia

postępowania, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. Ponadto, stosownie do art. 28 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przyjmując zobowiązanie Prezes Urzędu może określić termin wykonania zobowiązań.

Prezes Urzędu wykazał w niniejszej decyzji, okoliczności sprawy które uprawdopodobniły, że Paweł Muszyński stosuje praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Paweł Muszyński zobowiązał się do: umieszczenia we wzorcu umów stosowanym w obrocie gospodarczym z konsumentami postanowienia o treści „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową” w terminie 1 miesiąca (jednego miesiąca) od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji oraz poinformowania konsumentów, którzy zawarli umowy przed wskazaną powyżej zmianą wzorca umów, o tym, iż „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową” w terminie 3 miesięcy (trzech miesięcy) od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

W ocenie Prezesa Urzędu, złożone przez Pawła Muszyńskiego zobowiązanie jest zupełne, gdyż w równorzędny sposób zabezpiecza interesy prawne konsumentów, którzy zawarli umowy z Pawłem Muszyńskim, jak i tych, którzy mogą zawrzeć tego typu umowy w przyszłości.

Prezes Urzędu uznał, iż wskazane przez Pawła Muszyńskiego terminy na wykonanie obowiązków wynikających ze złożonego zobowiązania są wystarczające na ich zrealizowanie, a także pozwolą na szybkie wyeliminowanie skutków praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Wobec spełnienia przesłanek wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.**

Ad II sentencji niniejszej decyzji

Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w decyzji nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek wykonania zobowiązania, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę również obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań. Wobec tego Prezes Urzędu nałożył na Pawła Muszyńskiego obowiązek złożenia informacji o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania w terminie 4 miesięcy (czterech miesięcy) od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, zawierającej dowody umieszczenia we wzorcu umów stosowanym w obrocie gospodarczym z konsumentami postanowienia o treści „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową” oraz poinformowania konsumentów, którzy zawarli umowy przed wskazaną powyżej zmianą wzorca umów, o tym, iż „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”.

Prezes Urzędu uznał, że tak określony termin jest wystarczający dla Pawła Muszyńskiego do przygotowania i przekazania Prezesowi Urzędu dowodów wykonania złożonego zobowiązania.

W związku z tym Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie II sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 1 i 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury*

Barbara Romańczak-Graca

Otrzymuje:

Paweł Muszyński VELMER
ul. Limanowskiego 10/10
60-744 Poznań